

თამარ დოჭვირი, ნინო ჩიხლაძე, ნატო ფიტსხელაური, თეიმურაზ დოჭვირი
 ვარდნა გერიატრიულ პოპულაციაში: ეპიდემიოლოგია და პრევენცია
 ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი,
 მედიცინის ფაკულტეტი, თბილისი, საქართველო

Doi: <https://doi.org/10.52340/jecm.2022.727>

TAMAR DOCHVIRI, NINO CHIKHLADZE, NATO PITSKHELAURI,
 TEIMURAZ DOCHVIRI

THE FALL IN THE GERIATRIC POPULATION: EPIDEMIOLOGY AND PREVENTION

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, Faculty of Medicine, Tbilisi, Georgia

SUMMARY

The article discusses the fall as a significant public health problem. According to the World Health Organization, approximately 37.3 million cases of medically related falls occur each year. Human age is one of the major risk factors. Along with the "aging" trend of the society, the number of elderly people is increasing. Consequently, the number of falls and traumatic injuries caused by it increases for this quota.

In developed countries, special attention is paid to studying the epidemiological characteristics of the fall in the population aged 65 and older. Such attention is that it is possible to plan and implement various preventive measures specifically for the target group and develop relevant recommendations to improve quality of life.

The fall is one of the most common geriatric syndromes that threatens the independent lifestyle of older people and is related not only to medical but also social and economic aspects. However, epidemiological data of the fall are not properly studied in developing countries, including Georgia.

Therefore, to reduce the traumatic injuries caused by falls in Georgia, it is essential to conduct appropriate epidemiological studies, identify the most critical risk factors, raise public awareness, and develop and implement appropriate preventive measures.

Key words: Fall, risks of fall, epidemiology of fall, prevention of fall.

Acknowledgments. *The work reported in this publication was funded by the NIH-Fogarty International Trauma Training Program iCREATE: Increasing Capacity for Research in Eastern Europe and INITIatE: International Collaboration to Increase Traumatic Brain Injury in Europe, both at the University of Iowa and the Cluj School of Public Health (National Institutes of Health, Fogarty International Center 2D43TW007261 and 5R21NS098850).*

ვარდნა წარმოადგენს საზოგადოებრივი ჯანდაცვის პრობლემას, რომლის მასშტაბების სრულფასოვანი აღქმა ხშირად ვერ ხდება, საკითხის შესახებ საზოგადოებრივი ცნობიერების დაბალი დონიდან გამომდინარე.

ვარდნა (W000-W019 კოდები) დაავადებების საერთაშორისო კლასიფიკაციის (ISD-10 კოდების) მიხედვით კლასიფიცირებულია, როგორც დაავადების განვითარების ან სიკვდილის გარეგანი მიზეზი. ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის მონაცემებით, მსოფლიოში ტრავმის შედეგად მიღებული დაზიანებებიდან, სწორედ ვარდნით გამოწვეული სიკვდილიანობა არის მეორე ადგილზე. ყოველწლიურად ადგილი აქვს ვარდნის დაახლოებით 37.3 მილიონ შემთხვევას, რომელსაც სჭირდება სამედიცინო მომსახურება. ვარდნით გამოწვეული სიკვდილიანობა აზიის ქვეყნებში ტრავმული დაზიანებებით გამოწვეული სიკვდილიანობის 17.2-36.8%-ს შეადგენს, ხოლო დასავლეთის ქვეყნებში - 27-29%-ს [1].

ადამიანის ასაკი წარმოადგენს ვარდნის განმაპირობებელ ერთ-ერთ ძირითად ფაქტორს. ვარდნის დროს სერიოზული დაზიანების მიღების ან სიკვდილის ყველაზე დიდი რისკის ქვეშ არიან უფროსი ასაკის ადამიანები და ამ რისკის მასშტაბი ასაკის მატებასთან ერთად იზრდება. უკანასკნელი წლების მონაცემების თანახმად, ერთი წლის განმავლობაში 65-70 წლის ასაკობრივი ჯგუფის მოსახლეობის დაახლოებით 28%-35%-ს აქვს ვარდნის ეპიზოდი, ხოლო 70 წელს ზემოთ ასაკობრივი ჯგუფის მოსახლეობაში ვარდნით გამოწვეული დაზიანება აღენიშნება დაახლოებით 32%-42%-ს [2]. კვლევებმა აჩვენა, რომ 85 წელზე უფროსი ასაკის მქონე ადამიანებში, 65-74 წლის ასაკობრივ ჯგუფთან შედარებით 4-ჯერ მეტია ვარდნის გამო გადაუდებელი დახმარების

განყოფილებებში მოხვედრის შემთხვევები და 5-9-ჯერ უფრო მეტია, ვიდრე დანარჩენ ზრდასრულ ასაკობრივ კატეგორიებში [3].

აშშ-ში 65 წელზე უფროსი ასაკის თითქმის ყოველი მესამე წელიწადში ერთხელ მაინც განიცდის ვარდნას. ვარდნას აშშ-ში პირველი ადგილი უკავია ტრავმების არათავდასაზღვრებელი მიზეზების შორის. ვარდნით გამოწვეული ტრავმების 15% საჭიროებს გადაუდებელ სამედიცინო დახმარებას [4].

ბრიტანულმა საერთაშორისო ორგანიზაციამ „Cochrane“, 2009 წელს გამოაქვეყნა სამედიცინო კვლევების შედეგები, რომლის თანახმად ყოველწლიურად 65 წელზე უფროსი ასაკის ადამიანების დაახლოებით 30% განიცდის ვარდნას და ყოველი მე-5 შემთხვევა საჭიროებს სამედიცინო ჩარევას [5]. პოლონეთში ჩატარებული კვლევების მიხედვით, 65 წელზე უფროსი ასაკობრივი ჯგუფის ადამიანების 10%-ს ვარდნით გამოწვეული ტრავმული დაზიანებების გამო დასჭირდა ჰოსპიტალიზაცია [6, 7].

ვარდნა არის ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული გერიატრიული სინდრომი, რომელიც საფრთხეს უქმნის ასაკოვანი ადამიანების დამოუკიდებლად ცხოვრებას. ვარდნით გამოწვეულმა დაზიანებებმა (მაგალითად, თავის ტვინის ტრავმული დაზიანება, თეძოს ძვლის მოტეხილობა) შეიძლება მეტად სერიოზული შედეგები გამოიწვიოს, განსაკუთრებით ეს ეხება უფროსი ასაკის პირებს, რადგან ვარდნამ შესაძლოა გამოიწვიოს მყარი უნარშემზღვეულობა, რომლის დროსაც გასათვალისწინებელია არა მხოლოდ სამედიცინო, არამედ სოციალური და ეკონომიკური ასპექტებიც. ამ ტიპის პაციენტებზე ზრუნვა და მკურნალობა საკმაოდ დიდ ფინანსურ დანახარჯებთან არის დაკავშირებული, რაც ტვირთად აწევა ოჯახს, ჯანდაცვის სისტემას, სახელმწიფო ეკონომიკას. აშშ-ში ჩატარებული კვლევის შედეგების თანახმად, ჰავაის შტატში 2007-2011 წლებში ასაკოვანი ადამიანების ვარდნის მკურნალობაზე სახელმწიფოს მიერ გაწეულმა ფინანსური ხარჯმა შეადგინა 116.6 მილიონი დოლარი [3].

მნიშვნელოვანია ვარდნის ფსიქოლოგიური ასპექტიც. ხშირად პაციენტებს ვარდნის შემდეგ აღენიშნებათ ფსიქო-ემოციური პრობლემები, უჩნდებათ შიში და შფოთვა, კარგავენ რწმენას და სიცოცხლის სურვილს [8]. ვარდნის შიშმა, თავის მხრივ, შესაძლოა გაზარდოს ვარდნის რისკი [9]. დადგენილია, რომ ძირითადი ფაქტორები, რომლებიც ზრდიან ვარდნის რისკებს ან/და ვარდნის შიშს არის: ანამნეზში ვარდნის ფაქტის არსებობა, ფიზიკური სისუსტე, ჯანმრთელობის დაბალი თვითშეფასება და აგრეთვე ის მდგომარეობა, როდესაც ადამიანს არ შეუძლია წონასწორობის დაცვა და დამოუკიდებლად ვერ გადაადგილდება [4,10].

2005 წელს ლაჩის კვლევის შედეგებმა გამოავლინა, რომ ვარდნასთან დაკავშირებული შიში ბოლო 2 წლის განმავლობაში 30.6%-დან 47.25%-მდე იყო გაზრდილი 65 წელზე უფროსი ასაკის ადამიანებში [4,11].

განვითარებულ ქვეყნებში ჩატარებული მრავალრიცხოვანი ეპიდემიოლოგიური კვლევების შედეგად გამოვლენილი იქნა ვარდნის მრავალრიცხოვანი რისკ-ფაქტორები, რომლებიც ორ ძირითად ჯგუფად არის დაყოფილი: შინაგანი ფაქტორები (ასაკი, სქესი, სისუსტე ფეხებში, წონასწორობის დარღვევა და მხედველობის დაქვეითება) და გარეგანი ფაქტორები, რაც უკავშირდება საფრთხეების არსებობას გარემოში. ჩატარებული კვლევებით დადგინდა, რომ ვარდნის შემთხვევები სწორხაზოვნად იზრდება რისკ-ფაქტორების რაოდენობის მატებასთან ერთად. ერთი რისკ-ფაქტორის მქონე გერიატრიულ პაციენტებში ვარდნის ეპიზოდი ერთი წლის განმავლობაში ჰქონდა ამ ჯგუფის 19%-ს, ორ რისკ-ფაქტორის შემთხვევაში - 32%-ს, სამი რისკ-ფაქტორის შემთხვევაში - 60%-ს და ოთხი და მეტი რისკ-ფაქტორის შემთხვევაში 78%-ს [12].

რისკ-ფაქტორების გამოვლენამ შესაძლებელი გახადა სხვადასხვა პრევენციული ღონისძიების შემუშავება, ვარდნის ელიმინაციის მიზნით. მაგალითად, აშშ-ში ჰავაის შტატში ჯანდაცვის დეპარტამენტის საინიციატივო ჯგუფმა ვარდნის შემთხვევების შესამცირებლად შეიმუშავა და განახორციელა სხვადასხვა საზოგადოებრივი ინიციატივა, რომლიც ძირითად მიზანს წარმოადგენდა ასაკოვანი პირების ცნობიერების ამაღლება. ინიციატივები განხორციელდა სხვადასხვა მნიშვნელოვანი მიმართულებით, მათ შორის: ასაკოვანი პოპულაციის მხედველობის შემოწმება, საცხოვრებელი ადგილის შემოწმება და საჭიროების შემთხვევაში სათანადო ცვლილებების განხორციელება, ფიზიკური აქტივობების განხორციელების ხელშეწყობა, მედიკამენტების მიღებისა და გვერდითი მოვლენების შესწავლა და ა.შ. ვარდნის პრევენციის პოპულარიზაციისთვის გამოყენებული იქნა ბეჭდვითი მასალები, რეკლამები რადიო-ტელევიზიით.

ვარდნის პრევენციისკენ მიმართული ფართომასშტაბიანი კამპანია გერმანიის ჩრდილოეთ ნაწილში, ქალაქ როიტლინგენში ჩატარდა წელს, რაც ასევე დაეფუძნა ვარდნის რისკ-ფაქტორების კვლევას [13]. ვარდნის პროფილაქტიკისთვის სპეციალური ვარჯიშები ადაპტირებული იქნა სხვადასხვა მიზნობრივი ჯგუფისათვის. სერვისი ხელმისაწვდომი გახდა სპორტულ დარბაზებში, მოხუცებულთა თავშესაფრებში, ინსტრუქტორების მიერ ასაკოვანი პირებისთვის მომსახურება შეთავაზებული იქნა ბინაზე. ჯგუფური და საშინაო ვარჯიშების პროგრამები, რომელიც ძირითადად დაფუძნებულია წონასწორობასა და ფიზიკურ ვარჯიშებზე, ეფექტურად ამცირებენ ვარდნის რისკებს [5].

კვლევებით დადგინდა, რომ ვარდნის რისკ-ფაქტორს წარმოადგენს კოგნიტური დარღვევებიც (მაგ. როგორცაა დემენცია), აქედან გამომდინარე მაგალითად დიდ ბრიტანეთში პრევენციული ღონისძიებები მიმართული იქნა კომბინირებულად, როგორც ფიზიკური, ისე კოგნიტური შესაძლებლობების გადარჯიშებისკენ. მრავალკომპონენტური ჩარევებმა დადებითი გავლენა იქონია წონასწორობაზე, ფუნქციურ აქტივობაზე, სიარულის სისწრაფეზე [14].

შვეიცარიაში ჩატარდა რანდომიზებული კლინიკური კვლევა, რომლის მიზანს წარმოადგენდა კოგნიტურ-მოტორული ვარჯიშების პროგრამების ეფექტურობის და გერიატრიულ სტაციონარებში გამოყენების შესაძლებლობის შეფასება. კვლევებმა აჩვენა, რომ ეს არის შესრულებადი, უსაფრთხო და ეფექტური მიდგომა და ამ ფიზიკური ვარჯიშების ჩართვა გერიატრიული პაციენტების რეაბილიტაციის პროგრამაში შესაძლებლობას იძლევა შეამციროს პაციენტებში ვარდნის რისკი, ამალღებს მოტივაციას და რეაბილიტაციის წარმატება [15].

დანიაში ჩატარებული კვლევებით შემუშავებულ იქნა ვარჯიშის ახალი მეთოდი, (ორიენტირებული სიარულთან ადაპტაციაზე), რომლის გამოყენების შედეგად 42%-ით შემცირდა ვარდნა ასაკოვან პირებში და შესაბამისად შემცირდა მასთან დაკავშირებული მოტეხილობები [16].

აღსანიშნავია, რომ ვარდნის პრევენციული ღონისძიებების გატარება მნიშვნელოვან ძალისხმევას მოითხოვს თავად ასაკოვანი ადამიანების მხრიდან, ამის გამო სწორედ მოტივაციაა საკვანძო საკითხი ამ პრობლემის გადასაჭრელად. სამწუხაროდ ასაკოვანი ადამიანები დიდი ენთუზიზმით არ ერთვებიან ვარდნის პროფილაქტიკურ ღონისძიებებში და მათი მონაწილეობის ხარისხი ამგვარ აქტივობებში დაბალია. ამ დასკვნების საფუძველზე ევროპული ქვეყნები ვარდნის ელიმინაციისთვის რეკომენდაციას უწევს, რომ ყურადღება გამახვილდეს ვარდნის რისკ-ფაქტორების და ფიზიკური აქტივობის მნიშვნელობის შესახებ ცნობიერების ამაღლებაზე [13].

ზოგიერთი მედიკამენტი იწვევს ვარდნის შემთხვევების მომატებას, იმ ტიპის მედიკამენტების თანდათანობითი შემცირება და მოხსნა, რომლებიც ინიშნება ძილის მონესრიგებისთვის, დამამშვიდებელი მიზნებით და დეპრესიის სამკურნალოდ, (ფსიქოტროპული მედიკამენტები) იწვევს ვარდნის შემთხვევების შემცირებას [5].

AGS/BGS-ამ (ამერიკული გერიატრიული საზოგადოება/ბრიტანული გერიატრიული საზოგადოება) გამოაქვეყნა კლინიკურ პრაქტიკაში ვარდნის რისკების შეფასებისა და მართვის სახელმძღვანელო, რომელიც იძლევა ვარდნის რისკის მრავალფაქტორიანი შეფასების რეკომენდაციას. აღნიშნული შეფასება გულისხმობს ვარდნის ისტორიის (ანამნეზის) შეგროვებას, ყველა მედიკამენტის გადახედვას, რასაც ღებულობს პაციენტი, სიარულის, წონასწორობის ნევროლოგიური ფუნქციების, ქვემო კიდურების კუნთების სიძლიერის, გულსისხლძარღვთა სისტემის და მხედველობის სიმახვილის შემოწმებას, ყოველდღიური აქტივობის, მათ შორის კი გადაადგილების საშუალებების, ფეხსაცმლის უსაფრთხოების, ვარდნის შიშის შეფასებას [12].

გერიატრიული პაციენტების ჯანმრთელობის დაცვა პირველადი ჯანდაცვის ერთ-ერთ უმთავრეს ფუნქციას წარმოადგენს გლობალური მასშტაბით. საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მიერ შემუშავებულია „ზოგად საეფიმო პრაქტიკაში 65 წლის ზემოთ ასაკის პირთა რეგულარული სამედიცინო მეთვალყურეობის“ გაიდლაინი, რომელიც მოიცავს მობილურობისა და ფიზიკური აქტივობის უნარის შეფასებას მარტივი ტესტებით, რის შედეგადაც მოხდება იმ პირთა იდენტიფიცირება, ვისაც ფუნქციონირების მკვეთრი შეზღუდვა აღენიშნება და ამის გამო მაღალია მისი ვარდნის რისკი. დროული ჩარევით და შესაფერისი სარეაბილიტაციო ღონისძიებებით შესაძლებელი იქნება მძიმე შემთხვევების თავიდან აცილება [17].

ამგვარად, ვარდნა წარმოადგენს მეტად სერიოზულ სამედიცინო და საზოგადოებრივი ჯანდაცვის პრობლემას. სამწუხაროდ, ვარდნის რისკები არ არის სათანადოდ შეფასებული და აღქმული უშუალოდ საზოგადოების მხრიდან. საქართველოში ვარდნების შემცირებისა და

ვარდნით გამონვეული ტრავმული დაზიანებების შემცირებისთვის მეტად მნიშვნელოვანია სათანადო ეპიდემიოლოგიური კვლევების ჩატარება, ყველაზე მნიშვნელოვანი რისკ-ფაქტორების გამოვლენა, საზოგადოებრივი ცნობიერების ამაღლება და სათანადო პრევენციული ღონისძიებების შემუშავება და განხორციელება.

გამოყენებული ლიტერატურა:

1. Jing Wen Goh, Devinder Kaur Ajit Singh, Normala Mesbah, Anis Afifa Mohd Hanafi & Adlyn Farhana Azwan Fall awareness behaviour and its associated factors among community dwelling older adults. 2021.
2. Nirmala Gamage, Nirmala Rathnayake and Gayani Alwis. Knowledge and Perception of Falls among Community Dwelling Elderly: A Study from Southern Sri Lanka. *Curr Gerontol Geriatr Res*. 2018; 2018: 7653469.
3. Yamazaki Y, Hayashida CT, Yontz V. Insights about Fall Prevention of Older Adults in the State of Hawai'i. *Hawaii J Med Public Health*. 2017;76(1):3-8.
4. Anamica Batra, Timothy Page, Michael Melchior, Laura Seff, Edgar Ramos Vieira, Richard C. Pal Factors associated with the completion of falls prevention program *Health Education Research*, Volume 28, Issue 6, December 2013, Pages 1067-1079.
5. Gillespie LD, Robertson MC, Gillespie WJ, Sherrington C, Gates S, Clemson LM, Lamb SE. Interventions for preventing falls in older people living in the community. *Cochrane Database Syst Rev*. 2012;9:CD007146.
6. Skalska A. i in. Upadki i ich następstwa w populacji osób starszych w Polsce. W: Mossakowska M, red. *Aspekty medyczne, psychologiczne, socjologiczne i ekonomiczne starzenia się ludzi w Polsce*. Wyd. 1. Poznań 2012 r.
7. Hartholt KA, van der Velde N, Looman CW et al. Trends in fall-related hospital admissions in older persons in the Netherlands. *Arch Intern Med*. 2010; 24;170(10):905-11.
8. Anena E., Muchane E. *A General Perspective of Falls Amongst The Elderly [Thesis]* 2012.
9. Pitchai P, Dedhia H, Bhandari N, Krishnan D, D'Souza NJ, Bellara J. Prevalence, risk factors, circumstances for falls and level of functional independence among geriatric population - A descriptive study. *Indian J Public Health*. 2019;63(1):21.
10. Centers for Disease Control and Prevention, *Falls among Older Adults: An Overview* 2012. ხელმისაწვდომია ლინკზე: <http://www.cdc.gov/homeandrecreationalsafety/falls/adultfalls.html>.
11. Smith ML, Ory MG, Ahn S, et al. Successful falls prevention programming for older adults in Texas: rural-urban variations, *J Appl Gerontol*, 2012, vol. 31 (pg. 3-27)
12. Stevens JA, Phelan EA. Development of STEADI: A fall prevention resource for health care providers. *Health Promot Pract*. 2013 Sep;14(5):706-714.
13. Klein D, Rapp K, Kupper M, Becker C, Fischer T, Buchele G, Benzinger P. A population-based intervention for the prevention of falls and fractures in home dwelling people 65 years and older in South Germany: protocol. *JMIR Res Protoc*. 2014;3(1):e19
14. Booth V, Hood V, Kearney F, Booth V, et al. Interventions incorporating physical and cognitive elements to reduce falls risk in cognitively impaired older adults: a systematic review. *JBIC Database System Rev Implement Rep*. 2016 May;14(5):110-35.
15. Altorfer P, Adcock M, de Bruin ED, Graf F, Giannouli E, Altorfer P, et al. Feasibility of Cognitive-Motor Exergames in Geriatric Inpatient Rehabilitation: A Pilot Randomized Controlled Study. *Front Aging Neurosci*. 2021 Nov 29;13:739948.
16. Nørgaard JE, Jørgensen MG, Ryg J, Andreasen J, Danielsen MB, Steiner DK, Andersen S, Nørgaard JE, et al. Effects of gait adaptability training on falls and fall-related fractures in older adults: a systematic review and meta-analysis. *Age Ageing*. 2021 Nov 10;50(6):1914-1924.
17. ზოგადსაეფიშო პრაქტიკაში 65 წლის ზემოთ ასაკის პირთა რეგულარული სამედიცინო მეთვალყურეობა კლინიკური პრაქტიკის ეროვნული რეკომენდაცია (გაიდლაინი) საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობის და სოციალური დაცვის სამინისტრო. 2010წ.

ТАМАР ДОЧВИРИ, НИНО ЧИХЛАДЗЕ, НАТО ПИЦХЕЛАУРИ,
ТЕЙМУРАЗ ДОЧВИРИ

ПАДЕНИЕ ГЕРИАТРИЧЕСКОГО НАСЕЛЕНИЯ: ЭПИДЕМИОЛОГИЯ И ПРОФИЛАКТИКА

Тбилисский государственный университет им. Иване Джавахишвили,
медицинский факультет, Тбилиси, Грузия

РЕЗЮМЕ

В статье падение рассматривается как серьезная проблема общественного здравоохранения. По данным Всемирной организации здравоохранения, ежегодно происходит примерно 37,3 миллиона случаев падений, связанных со здоровьем. Возраст человека - один из основных факторов риска. Наряду с тенденцией к «старению» общества увеличивается количество пожилых людей. Следовательно, количество падений и вызванных им травм увеличивается на эту квоту.

В развитых странах особое внимание уделяется изучению эпидемиологических характеристик падения населения в возрасте 65 лет и старше. Такое внимание заключается в том, что можно спланировать и реализовать различные профилактические мероприятия специально для целевой группы и разработать соответствующие рекомендации по улучшению качества жизни.

Падение - один из наиболее распространенных гериатрических синдромов, который угрожает независимому образу жизни пожилых людей и связан не только с медицинскими, но и с социальными и экономическими аспектами. Однако эпидемиологические данные осеми не изучены должным образом в развивающихся странах, в том числе в Грузии.

Поэтому для уменьшения травматических повреждений, вызванных падениями в Грузии, важно провести соответствующие эпидемиологические исследования, выявить наиболее важные факторы риска, повысить осведомленность общественности, а также разработать и внедрить соответствующие профилактические меры.

თამარ დოჭვირი, ნინო ჩიხლაძე, ნატო ფიცხელაური, თეიმურაზ დოჭვირი
ვარდნა გერიატრიულ პოპულაციაში: ეპიდემიოლოგია და პრევენცია
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი,
მედიცინის ფაკულტეტი, თბილისი საქართველო.

რეზიუმე

სტატიაში განხილულია ვარდნა, როგორც საზოგადოებრივი ჯანდაცვის მნიშვნელოვანი პრობლემა. ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის მონაცემებით, ყოველწლიურად ადგილი აქვს ვარდნის დაახლოებით 37.3 მილიონ შემთხვევას, რომელსაც სჭირდება სამედიცინო მომსახურება. ადამიანის ასაკი წარმოადგენს ვარდნის რისკის განმაპირობებელ ერთ-ერთ ძირითად ფაქტორს. საზოგადოების „დაბერების“ ტენდენციის პარალელურად ასაკოვანი ადამიანების რიცხვი სულ უფრო და უფრო მატულობს, შესაბამისად იზრდება ამ კონტიგენტში ვარდნისა და ვარდნით გამოწვეული ტრავმული დაზიანებების რაოდენობა.

განვითარებულ ქვეყნებში 65 წლისა და უფროსი ასაკის მოსახლეობაში ვარდნის ეპიდემიოლოგიური მახასიათებლების შესწავლას განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა, რადგან მტკიცებულებაზე დაფუძნებით შესაძლებელია სპეციალურად სამიზნე ჯგუფისთვის სხვადასხვა სახის პრევენციული ღონისძიებების დაგეგმვა და განხორციელება, ცხოვრების ხარისხის გაუმჯობესების მიმართულებით რელევანტური რეკომენდაციების შემუშავება.

მიუხედავად იმისა, რომ ვარდნა არის ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული გერიატრიული სინდრომი, რომელიც საფრთხეს უქმნის ასაკოვანი ადამიანების დამოუკიდებლად ცხოვრებას და დაკავშირებულია არა მხოლოდ სამედიცინო, არამედ სოციალურ და ეკონომიკურ ასპექტებთან, ვარდნის ეპიდემიოლოგიური მონაცემები არ არის სათანადოდ შესწავლილი განვითარებად ქვეყნებში, მათ შორის საქართველოში.

აქედან გამომდინარე, საქართველოში ვარდნით გამოწვეული ტრავმული დაზიანებების შემცირებისთვის მეტად მნიშვნელოვანია სათანადო ეპიდემიოლოგიური კვლევების ჩატარება, ყველაზე მნიშვნელოვანია რისკ-ფაქტორების გამოვლენა, საზოგადოებრივი ცნობიერების ამაღლება და სათანადო პრევენციული ღონისძიებების შემუშავება და განხორციელება.